

Թ Շ Ն Ա Մ Ի Ն

Երիտասարդ կեանքս եղաւ փոքորկալից ու մթին,
Անցայ միայն քիչ անգամ արեւներէն զուարթագին,
Որոտումներ, անձրեւներ գործեցին այնքան աւեր,
Որ պարտէզիս մէջ մնաց սակաւ հասուն պտուղներ:

Ահաւասիկ հասած եմ ես միտքերու աշունին,
Այժմ պէտք է գործածել բահ ու բրիչ, հարթիչներ,
Մէկտեղելու վերստին անդաստաններ ողողում
Ուր ջուրն շինած է փոսեր, գերեզմանի պէս փորում:

Եւ ո՛վ գիտէ եթէ նոր ծաղիկներ գորս կ'երագեմ,
Պիտ' գտնեն այս հողին մէջ՝ լուացում, լի աւազով,
Խորհրդաւոր այն աւիշ որ անոնց ջամբէ կորով:

Ո՛վ տառապանք և ո՛վ վիշտ, ժամանակը կեանքը կ'ուտէ,
Եւ մթաստուեր քշնամին որ մեր սիրտը կը կրծէ,
Կը գորանայ ու կ'անի մեր կորուսած արիւնէն:

ՇԱՌԼ ՊՈՏԼԷՌ

Թրգմ. Ս. Ա. Մ.

1973, Փարիզ